

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobkyně: **S. K.**, zastoupené JUDr. Alžbětou Prchalovou, advokátkou se sídlem Brno, Dřevařská 25, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně dne 27. 1. 2005 č.j. 36 Az 894/2003 – 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Kasační stížností podanou osobně u Krajského soudu v Brně dne 28. 4. 2005 se žalobkyně domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2005 č. j. 36 Az 894/2003 – 32, kterým byla zamítnuta žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2003 č.j. OAM-698/VL-11-ZA07-2003 o neudělení azylu žalobkyni dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů, a nevztažení překážky vycestování ve smyslu ustanovení § 91 téhož zákona.

Citovaný rozsudek krajského soudu, ve kterém byla žalobkyně řádně poučena o možnosti podat ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost, byl žalobkyni doručen ve smyslu § 46 odst. 3, § 50b odst. 1 a § 50c odst. 1, 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) dne 14. 3. 2005.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 o. s. ř. soud předá písemnost určenou fyzické osobě k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Podle odst. 3 téhož ustanovení nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán

písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou uloží. Bez předchozího pokusu o doručení písemnosti na adresu uvedenou v odstavci 1 lze písemnost uložit, jestliže o to fyzická osoba předem písemně požádá doručující orgán a jestliže podpis na žádosti byl úředně ověřen.

Ustanovení § 50b odst. 1 o. s. ř. stanoví, že doručovaná písemnost, kterou doručující orgán uložil, se považuje za uloženou dnem, v němž se bezvýsledně pokusil písemnost adresátu doručit, neboť v místě doručování nebo, jde-li o doručování fyzické osobě, ani jinde nezastihl příjemce, nebo dnem, v němž od pokusu o doručení písemnosti upustil, protože ho adresát písemně požádal, aby písemnost uložil bez předchozího pokusu o její doručení. Byla-li však doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, platí za den uložení písemnosti den, kterým je připravena v místě uložení pro adresáta k vyzvednutí.

Ustanovení § 50c odst. 1 o. s. ř. uvádí, že pokud byla písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Z předloženého soudního spisu plyne, že citovaný rozsudek Krajského soudu v Brně byl žalobkyni zaslán do vlastních rukou na adresu P. s. Z. B., H. 514 (místo, na kterém se žalobkyně v době řízení o žalobě zdržovala), prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Zásilka byla bez předchozího pokusu o doručení dne 2. 3. 2005 uložena, protože žalobkyně o to předem doručující orgán požádala, a žalobkyni byla zanechána v místě doručování výzva ke jejímu vyzvednutí. Žalobkyně si písemnost určenou do vlastních rukou v úložní době nevyzvedla, proto je za den doručení rozsudku krajského soudu považován den 14. 3. 2005.

Ze soudního spisu také vyplývá, že žalobkyně předmětný rozsudek osobně převzala u Krajského soudu v Brně dne 28. 4. 2005.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty; případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty dle odst. 3 citovaného ustanovení nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

V daném případě byl dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů den doručení rozsudku, tj. pondělí 14. 3. 2005 a posledním dnem dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti bylo úterý 29. 3. 2005 (pondělí 28. 3. 2005 byl svátek). Kasační stížnost však byla žalobkyní podána u krajského soudu teprve dne 28. 4. 2005.

Stěžovatelka sice v kasační stížnosti namítá, že rozsudek Krajského soudu v Brně jí nemohl být doručen fikcí dne 14. 3. 2005, neboť se v té době zdržovala již na své nynější adrese v B., S. 25, a tuto adresu v azylovém zařízení řádně nahlásila, proto bylo povinností krajského soudu jí doručit rozsudek na tuto adresu. Ze soudního spisu ve věci však vyplývá, že stěžovatelka se nejméně v době od 12. 8. 2003 do 21. 4. 2005, tedy i v době doručování

napadeného rozsudku, zdržovala v P. s. Z. B. Uvedená skutečnost je potvrzena jednak sdělením vedoucího odboru Správy uprchlických zařízení ministerstva vnitra, P. s. Z. B., ze dne 11. 5. 2005 (ve sdělení se také uvádí, že místo dalšího pobytu žalobkyně není známo, což odporuje tvrzení žalobkyně, že nové místo pobytu nahlásila) a rovněž výpisem z evidence žadatelů o azyl vedené žalovaným. Nejvyšší správní soud má proto za prokázané, že krajský soud při zasílání rozsudku žalobkyni na adresu P. s. Z. B. nikterak nepochybil, rozsudek byl žalobkyni řádně doručen, a skutečnost, že si jej později osobně u krajského soudu vyzvedla, nemá na běh lhůty k podání kasační stížnosti žádný vliv.

Protože byla kasační stížnost podána opožděně, Nejvyšší správní soud ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

